

תפ (באר שבע) 26580-07-24 - מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נ' עומרי לזימי -

ת"פ (באר-שבע) 26580-07-24 - מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה ע"י נ' עומרי לזימי - ע"שלוס באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 26580-07-24

מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה ע"י

עו"ד אבירן אסבן

נגד

עומרי לזימי - ע"י

עו"ד הדס לוי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[21.01.2026]

כבוד השופטת מירב עמר כהן

החלטה

בפניי בקשה למשיכת בקשה לביטול פסק דין, ביטול הדיון וקביעת הקנס המקורי ללא תוספות מטעמי צדק והגינות
דיונית.

רקע והשתלשלות העניינים

1. בתאריך 10.07.2024 הוגש כתב אישום בשל בקשת הנאשם להישפט בגין הודעת קנס.

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה בגין איסור גרימת רעש באמצעות מכשירי קול - עבירה לפי סעיף 2 ו-14 לחוק
למניעת מפגעים, תשכ"א - 1961 ותקנות 3(א) ו-17 לתקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), תשנ"ג, יחד עם פרט 9
בתוספת לצו סדר הדין הפלילי (עבירות קנס - מניעת רעש), תש"ס - 2000.

נטען בכתב האישום כי בתאריך 17.02.2024, בשעה 01:01, בשד' יעלים 310/1 באילת, נשמעה מוזיקה בעוצמה
גבוהה אשר גרמה לרעש חזק. עוד נטען בכתב האישום כי במועד הרלוונטי היה הנאשם בעל השליטה במקום.

2. בתאריך 02.09.2024 הוגשה בקשה ע"י המבקש למינוי סגור ו"להבין מדוע הדיון בבאר שבע ולא באילת".

בתאריך 03.09.2024 ניתנה החלטה המפנה את שאלת הייצוג לסנגוריה הציבורית וביחס למיקום הגשת כתב האישום
הופנה לקבלת התייחסות המשיבה.

ביום 09.09.2024 נמסרה הודעת הסנגוריה הציבורית ולפיה, בין היתר, מאחר ועמדת המאשימה איננה כוללת עתירה
למאסר בפועל לא מתקיימות העילות למינוי הסנגוריה הציבורית. עוד באותו מועד ניתנה החלטה מפורטת של בית
המשפט המתייחסת לבקשת המבקש להעברת הדיון לבית המשפט באילת - הבקשה נדחתה.

3. בתאריך 19.09.2024 הנאשם לא התייצב לדיון. בנוסף, כעולה מפרוטוקול הדיון, לבקשת בית המשפט, ב"כ המאשימה ניסה להשיג את הנאשם טלפונית אך ללא מענה ובנסיבות אלה ניתן פס"ד בהיעדרו, תוך שהוטל עליו לשלם את קנס המקור בסך 350 ₪.
4. בתאריך 09.11.2025, בחלוף כמעט שנה, הגיש הנאשם בקשה לקיום דיון חוזר/ביטול פס"ד שניתן בהיעדר כאשר במסמך הבקשה ציין כי לא יכול היה להתייצב עקב מצב רפואי. כמו כן, ציין כי זכותו להישמע ולהגן על עצמו.
- בתאריך 11.11.2025 ניתנה החלטה ולפיה הבקשה נעדרה כל התייחסות לטענות הגנה.
- בתאריך 25.11.2025 ניתנה החלטה נוספת לפיה הנאשם לא הגיב להחלטת בית משפט ולפנים משורת הדין נקבע דיון לתאריך 16.12.2025.
- ב"כ המאשימה הגיש ביחס למועד זה בקשת דחייה והדיון נקבע ליום 24.12.2025.
5. בתאריך 14.12.2025 הוגשה בקשה ע"י הנאשם להעברת מקום הדיון בטענה כי הגעה לבאר שבע תגרום לו נזק של אובדן יום עבודה מלא, הוצאות נסיעה ודלק גבוהות, ומרחק שאינו סביר ביחס למהות הדו"ח.
- ביום 15.12.2025 ניתנה החלטה במסגרתה בית המשפט הורה על מינוי הסנגוריה הציבורית לייצוג הנאשם. ביחס לבקשה להעברת מקום הדיון, הופנה המבקש להחלטה מיום 09.09.2024.
6. בתאריך 22.12.2025 הגיש הנאשם בקשה להקפאת הליכים ביחס למרכז לגביית קנסות.
- בתאריך 30.12.2025 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לעיכוב הליכי הגבייה במרכז לגביית קנסות. ניתנה החלטה ביום 30.12.2025 כי עקב כך שלא ניתנה החלטה על ביטול פס"ד אלא ניתנה החלטה על קיום דיון בבקשה לביטול פס"ד, לא ניתן לבטל את ההליכים.
7. בתאריך 02.01.2026 הוגשה בקשה ע"י ב"כ הנאשם להשתתפות הנאשם בדיון שנקבע בהיוועדות חזותית וכן בקשה חוזרת לעיכוב הליכי הגבייה. בבקשה ציין ב"כ הנאשם מספר טענות הגנה וכן ציין כי הנאשם מתגורר בעיר אילת, התייצבותו הפיזית לדיון כרוכה בנסיעה ארוכה, הפסד יום עבודה מלא ונסיעה בהוצאות גבוהות כאשר הליך מושא הבירור עניינו תשלום של קנס בסך 350 ₪.
- בתאריך 05.01.2026 ניתנה החלטה המורה על השתתפות הנאשם בהיוועדות חזותית וניתנה החלטה ביחס לעיכוב הליכי הגבייה במרכז לגביית קנסות.
- בתאריך 06.01.2026 הוגשה תגובת המאשימה ביחס לבקשה לעיכוב הליכים ולביטול פס"ד. בתאריך 07.01.2026 ניתנה החלטה לעיון הנאשם ובא-כוחו.

8. בתאריך 11.01.2026 התקיים דיון כאשר אליו התייצב ב"כ הנאשם ללא ב"כ המאשימה. במועד זה, הוגשה בקשה מטעם המאשימה לדחיית מועד הדיון נוכח הנסיבות אשר פורטו בבקשה. בנסיבות אלה נדחה הדיון בבקשה לביטול פסק הדין ליום 22.01.2026.
9. ביום 11.01.2026 הוגשה בקשה להשתתפות הנאשם בדיון בהיוועדות חזותית. ב"כ הנאשם חזר על כך כי הנאשם מתגורר באילת, מדובר בנסיעה ארוכה והפסד יום עבודה ולרבות הוצאות נסיעה כאשר מדובר בהוצאות לא פרופורציונליות בהינתן כי מדובר בהודעת קנס כשהתשלום לצדה הוא 350 ₪.
- בתאריך 12.01.2026 ניתנה החלטה ולפיה, נוכח היות הנאשם מיוצג ובנסיבות אשר פורטו בבקשה, בית המשפט נעתר לבקשה.
- בתאריך 14.01.2026 ניתנה החלטה נוספת ולפיה, לאחר עיון נוסף, ב"כ הנאשם התבקש להצביע על מקור סמכות המאפשר קיום דיון בהיוועדות חזותית בהליך פלילי, ביחס לנאשם שאינו עצור ונקבע כי הנאשם יתייצב לדיון.
- בתאריך 18.01.2026 הגיב ב"כ הנאשם והפנה לסמכותו הטבועה של בית המשפט להורות על קיום דיון בהיוועדות חזותית נוכח הנסיבות החריגות של התיק. באופן חילופי, ביקש להעביר את מקום הדיון לאילת.
- על בקשה זו התבקשה תגובת המאשימה וביום 19.01.2026 ניתנה תגובת המאשימה לפיה הותרה את התייצבות הנאשם בדרך של היוועדות חזותית לשיקול דעת בית משפט, תוך ציון כי אין עיגון בדיון להורות כך. ביחס לבקשה להעברת הדיון לבית המשפט באילת המאשימה התנגדה, תוך ציון העובדה כי בית המשפט החליט בדבר ולא הוגש על כך ערעור כך שמדובר במעשה בית דין.
- בתאריך 20.01.2026 ניתנה החלטה ולפיה שאלת סמכות בית המשפט להורות על קיום דיון במתכונת של וויעוד חזותי, לנאשם בהליך פלילי, שאינו עצור או אסיר, איננה צריכה הכרעה, שכן בית המשפט סבור היה כי יש מקום להתייצבות הנאשם באופן פיזי לדיון וזאת מהטעמים אשר פורטו בבקשה, ובין היתר ובעיקר בשל בקשת הנאשם להורות על ביטול פס"ד שניתן בהיעדרו. נקבע כי על הנאשם להתייצב באופן פיזי לדיון.
10. בתאריך 20.01.2026 הוגשה בקשה שבפניי ולפיה, ביקש הנאשם למשוך את הבקשה לביטול פסק הדין, להורות על ביטול הדיון ולקבוע את גובה הקנס המקורי ללא תוספות.
- כעולה מהבקשה, הנאשם מצא עצמו בפני דילמה האם לוותר על יום עבודה ולשאת בעלויות כבדות ולהתייצב פיזית או לוותר בפועל על מימוש יומו בבית המשפט.
- דיון והכרעה
1. לצד חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"), קיימים חוקים ספציפיים המעניקים סמכויות תביעה לגורמים שלטוניים אחרים המכונים "תובעים מיוחדים". במקרה דנן מדובר בעבירות על חוק מניעת מפגעים, תשכ"א - 1961 והתקנות מכוחו (תקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), תשנ"ג). הוטלה על הנאשם הודעת קנס והנאשם הגיש בקשה להישפט. בהינתן האמור, הוגש כתב אישום באמצעות תובע של המשרד לאיכות הסביבה אשר מונה כנציג של היועץ המשפטי לממשלה.

2. הכלל בדין הפלילי קבוע בסעיף 126 לחסד"פ ולפיו: "באין הוראה אחרת בחוק זה לא יידון אדם בפלילים אלא בפניו". ואולם, הכלל אינו מוחלט והחוק מתיר שפיטה של נאשם שלא בנוכחותו אם ויתר על זכותו במפורש או מכללא. [ראה ע"פ 1632/95 עוזי אזולאי משולם נ' מדינת ישראל (8/2/1996), עמ' 549-א-ב].
3. סעיף 128 לחסד"פ מסדיר אפשרות לדון נאשם שלא בפניו, כאשר ויתר על כך במפורש, כאשר הוא מיוצג ובכפוף לכך שבית המשפט סבור שלא יהיה בשפיטתו שלא בפניו משום עיוות דין.
שפיטה לא בפני הנאשם בתחילת המשפט -
נאשם שהוזמן לתחילת המשפט ולא התייצב, מותר לדונו לא בפניו -
(1) אם הוא נאשם בחטא או בעוון והודה בהודיה שבכתב בכל העובדות הנטענות בכתב האישום, ולא טען בה עובדות נוספות שיש בהן לכאורה כדי לשנות את תוצאות המשפט;
(2) אם ביקש שמשפטו יתנהל שלא בפניו והוא מיוצג בו על ידי סניגור, ובית המשפט סבור שלא יהיה בשפיטתו שלא בפניו משום עיוות דין לנאשם, אולם רשאי בית המשפט, בכל שלב של המשפט, לצוות על התייצבות הנאשם. [ההדגשות אינן במקור - מ.ע.כ.].
4. הוראת חוק זו מתיישבת עם הוראת סעיף 240 לחסד"פ המתייחסת לסדרי הדין בעבירות קלות הקובעת כי בית המשפט רשאי לדון נאשם, שזומן כדין ולא התייצב, שלא בפניו אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין ובלבד שלא יוטל עליו עונש מאסר.
240א - בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או כעבירות מנהליות או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה.... ובין היתר, סעיף קטן 3 קובע:
בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר;
[ההדגשה אינה במקור - מ.ע.כ.].
5. מן המקובץ עולה כי ניתן לדון נאשם שלא בפניו (נאשם שזומן כדין ולא התייצב) ולהטיל עליו עונש ובלבד שלא יוטל עליו עונש מאסר וכן לא ייגרם עיוות דין.
6. ומהתם להכא, בנסיבות דידן שבהן מיוחסת לנאשם עבירת קנס, הנאשם מיוצג ע"י סניגור והוא מבקש במפורש שלא להתייצב באופן פיזי לדיון ניתן להיעתר לבקשתו.
על אחת כמה וכמה ומדרך קל וחומר שניתן לקיים הליך זה כשהנאשם מבקש להיות נוכח בדיון באמצעות היוועדות חזותית חלף נוכחותו הפיזית.
7. נוכחותו של הנאשם בהיוועדות חזותית תסייע להסרת החשש מעיוות דין ותאפשר לנאשם להשתתף בדיון, להימצא בקשר עם בא כוחו כך שאפשרות זו בוודאי עדיפה על פני היעדרותו לגמרי מהדיון.
8. בהחלטת הקודמת מתאריך 20.01.2026 עמדתי על חשיבות התייצבות נאשם לדיון במשפטו על מנת להבטיח הליך הוגן וראוי ולמנוע חשש לעיוות דין. בעניינו, קבעתי כי קיימת חשיבות להתייצבות זו בעיקר ודווקא בשל כך כי הדיון נסב על שאלת ביטול פס"ד שניתן בהיעדרו. ואולם, נוכח העובדה כי הנאשם מיוצג בזו הפעם והתרשמתי כי מתקיימת תקשורת מיטבית בין הנאשם לסנגורו, השתתפות הנאשם בדיון באמצעות היוועדות חזותית תאפשר לו להיות שותף מלא בדיון, תוך שבית המשפט יוודא זכויותיו במהלכו.
9. ועוד, נוכח הבקשה שהוגשה לפני ולפיה, כאשר יחויב הנאשם להתייצב פיזית בבית המשפט בבאר שבע הוא מעדיף לוותר על יומו בבית המשפט, בהינתן הנסיבות החריגות כפי שבוארו בבקשה, נראה כי אי מתן האפשרות לנאשם להתייצב לדיון בוועוד חזותי יוצרת סוג של עיוות דין ופגיעה בקרב הנאשם ולתחושת חוסר צדק.
10. סוף דבר, נעתרת לבקשה ומורה על התייצבות הנאשם לדיון בדרך של היוועדות חזותית.
11. הנאשם יתייצב בבית משפט השלום באילת, ושם תתאפשר השתתפותו בדיון בדרך של היוועדות חזותית. (תואם אל מול מזכירות בית המשפט באילת).
12. נוכח סד הזמנים, המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים טלפונית וכן למזכירות בית המשפט באילת.
ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ו, 21 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.